

Wyłącznie do użytku służbowego

Pabianice 14.09.2007r.

BK II 0913/8/2007

PROTOKÓŁ

z kontroli przeprowadzonej w okresie od 21 sierpnia do 7 września 2007 roku przez inspektora kontroli wewnętrznej Starostwa Powiatowego w Pabianicach Janusza Małkusa w Domach Pomocy Społecznej w Pabianicach i Konstantynowie.

Kontrola została przeprowadzona na podstawie Zarządzenia Nr 38/07 Starosty Pabianickiego z dnia 21 sierpnia 2007 roku w sprawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

Zakresem kontroli objęto:

1. Przekazywanie depozytów na rzecz Skarbu Państwa i gmin po zmarłych pensjonariuszach nie posiadających spadkobierców lub rezygnacji spadkobierców z nabycia praw do spadku w oparciu o przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 roku o likwidacji niepodjętych depozytów.
2. Nabór kandydatów na wolne stanowiska urzędnicze, w tym na kierownicze stanowiska urzędnicze w oparciu o przepisy ustawy o pracownikach samorządowych.

Dyrektorem Domu Pomocy Społecznej w Konstantynowie jest od 06.12.1991 roku mgr Hubert Kowalski.

Dyrektorem Domu Pomocy Społecznej w Pabianicach jest od 01.03.1985 roku mgr Maria Chmielewska.

Ad 1. Zgodnie z § 5 ust.1 pkt.3h Rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 19 października 2005 roku (Dz.U. z 2005r. , Nr 217 , poz.1837) w sprawie domów pomocy społecznej , zakres usług świadczonych przez te jednostki obejmuje także zapewnienie bezpiecznego przechowywania środków pieniężnych i przedmiotów wartościowych pensjonariuszy.

W ramach prowadzonej działalności na Domach Pomocy Społecznej spoczywa obowiązek przechowywania depozytów pensjonariuszy , w tym depozytów pieniężnych na rachunkach bankowych.

W przypadku śmierci pensjonariuszy , którzy nie pozostawili spadkobierców lub spadkobiercy zrezygnowali z nabycia praw do spadku , spadkobiercę ustawowego wskazują przepisy art. 935 § 3 ustawy Kodeks Cywilny.

Zgodnie z w/w artykułem , gdy spadkodawca nie pozostawił ani małżonka , ani żadnych krewnych , wówczas cała masa spadkowa przypada gminie ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy jako spadkobiercy ustawowemu.

Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 14 lutego 2003 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny i niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2003r. , Nr 49 , poz.408) , tj. do dnia 25 września 2003 roku spadkobiercą ustawowym był Skarb Państwa.

W związku z powyższym , w przypadku śmierci spadkodawców , o których mowa powyżej przed dniem 25 września 2003 roku pozostawione przez nich depozyty powinny zostać przekazane na rzecz Skarbu Państwa.

Zgodnie z art. 1025 § 1 ustawy Kodeks Cywilny sąd na wniosek osoby mającej w tym interes stwierdza nabycie spadku przez spadkobiercę.

Zgodnie z obowiązującą od dnia 22 lutego 2007 roku ustawą z dnia 18 października 2006 roku o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz.U. z 2006r. , Nr 208 , poz.1537) , art. 9 ust.1 tej ustawy – likwidację niepodjętego depozytu stwierdza sąd na wniosek przechowującego depozyt.

Powyższa ustawa reguluje zasady i tryb likwidacji niepodjętych depozytów znajdujących się w dyspozycji jednostek sektora finansów publicznych , czyli dotyczy także Domów Pomocy Społecznej , będących jednostkami organizacyjnymi jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie z postanowieniami ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów:

- 1) Likwidacją niepodjętego depozytu jest przejście praw do tego depozytu na rzecz Skarbu Państwa (art. 2 pkt.2 ustawy).
- 2) Likwidacja niepodjętego depozytu z mocy prawa następuje w razie niepodjęcia depozytu przez uprawnionego , mimo upływu terminu do odbioru depozytu (art. 4 ust.1 ustawy).
- 3) Termin do odbioru depozytu wynosi 3 lata od dnia doręczenia wezwania do odbioru uprawnionemu (art. 4 ust.2 ustawy) lub w przypadku braku możliwości doręczenia wezwania do odbioru lub nieustalenia uprawnionego , przechowujący depozyt jest obowiązany dokonać wezwania poprzez jego wywieszenie na tablicy informacyjnej w swojej siedzibie na okres 6 miesięcy. Jeżeli szacunkowa wartość depozytu przekracza kwotę 5.000 zł , przechowujący depozyt zamieszcza również ogłoszenie w dzienniku poczytnym w danej miejscowości lub w Biuletynie Informacji Publicznej (art. 6 ust.5 ustawy).
- 4) Zgodnie z postanowieniami art. 6 ust.1 – 3 ustawy;
  - a) przechowujący depozyt jest obowiązany wezwać uprawnionego do odbioru depozytu w terminie 3 lat od doręczenia wezwania oraz pouczyć go o skutkach jego niepodjęcia , tj. przejściu praw do depozytu na rzecz Skarbu Państwa,
  - b) wezwanie do odbioru depozytu powinno nastąpić niezwłocznie po jego złożeniu lub uzyskaniu wiadomości o wystąpieniu okoliczności , która umożliwia odebranie tego depozytu, (taką okolicznością jest z pewnością śmierć pensjonariusza Domu Pomocy Społecznej),
  - c) w przypadku gdy nie jest znane miejsce zamieszkania lub siedziba uprawnionego , przechowujący depozyt występuje do organu prowadzącego właściwą ewidencję , rejestr lub zbiór danych o udzielenie informacji umożliwiających ustalenie tego miejsca.
- 5) Likwidację niepodjętego depozytu stwierdza sąd na wniosek przechowującego depozyt (art. 9 ust.1 ustawy).

Na mocy art. 11 cytowanej ustawy , ustawodawca także wprowadził zmiany w ustawie Kodeks postępowania cywilnego.

Zgodnie z art. 693 ustawy Kodeks postępowania cywilnego:

- a) we wniosku o stwierdzenie likwidacji niepodjętego depozytu należy;
  - * wskazać okoliczności , w których nastąpiło złożenie depozytu,
  - * dokładnie określić depozyt podlegający likwidacji,
  - * wskazać osobę , która jest uprawniona do odbioru depozytu (Skarb Państwa w przypadku śmierci pensjonariuszy , którzy zmarli przed dniem 25.09.2003 roku i nie pozostawili spadkobierców lub spadkobiercy zrezygnowali z nabycia praw do spadku , Gminy ostatniego miejsca zamieszkania zmarłych pensjonariuszy po 25.09.2003 roku , którzy nie pozostawili spadkobierców lub spadkobiercy zrezygnowali z praw do nabycia spadku). Ostatnimi miejscami zamieszkania zmarłych były Domy Pomocy Społecznej w Pabianicach i Konstancynie , zatem należy wskazać Gminy Miejskie Pabianice oraz Konstancynów.
- b) W przypadku gdy nie jest znana osoba uprawniona do odbioru depozytu lub nie jest znane

jej miejsce zamieszkania lub siedziba , wnioskodawca jest obowiązany przedstawić dowody potwierdzające dokonanie czynności mających na celu wyjaśnienie tych okoliczności (dotyczy to uprawnionych innych niż spadkobiercy ustawowi).

Zgodnie z art. 8 ustawy:

- a) koszty przechowywania depozytu , a także koszty zawiadomień i poszukiwań ponosi uprawniony do odbioru depozytu,
- b) depozyt może być wydany po uiszczeniu przez uprawnionego kosztów , o których mowa powyżej,
- c) w przypadku gdy uprawniony nie jest znany albo nie jest możliwe ustalenie jego miejsca zamieszkania albo siedziby , w/w koszty ponosi Skarb Państwa.

Zgodnie z art. 12 ustawy – do likwidacji niepodjętych depozytów istniejących w dniu wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy tej ustawy , przy czym na poczet terminu przewidzianego w art. 6 ust.4 ustawy zalicza się okres , przez jaki depozyt znajdował się w dyspozycji przechowującego depozyt. Dotyczy to przypadków gdy uprawniony nie jest znany (zmarły nie pozostawił żadnych spadkobierców) albo nie jest możliwe ustalenie jego miejsca zamieszkania albo siedziby na podstawie ewidencji , rejestrów lub zbiorów danych.

Wraz z wejściem w życie cytowanej ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów stracił moc Dekret z dnia 18 września 1954 roku o likwidacji niepodjętych depozytów i nie odebranych rzeczy (Dz.U. z 1954r. , Nr 41 , poz. 184) , regulujący sprawy związane z przejściem niepodjętych depozytów na rzecz Skarbu Państwa.

Zgodnie z art. 6 Dekretu upoważniono Radę Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia organów właściwych do orzekania o przejściu depozytów na własność Skarbu Państwa oraz zasady likwidacji i tryb postępowania tych organów z depozytami.

Ostatnim rozporządzeniem wskazującym organ właściwy do orzekania o przejściu depozytów na własność Skarbu Państwa było Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 marca 1971 roku w sprawie orzekania o przejściu depozytów na własność Państwa (Dz.U. z 1971r. , Nr 7, poz.78).

Zgodnie z § 1 ust.2 tego rozporządzenia , o przejściu niepodjętych depozytów na własność Państwa , będących w posiadaniu takich instytucji jak Domy Pomocy Społecznej orzekały na wniosek tych instytucji właściwe ze względu na ich siedziby urzędy skarbowe.

W dniu 16.03.2004 roku Trybunał Konstytucyjny orzekł , że art. 6 Dekretu i rozporządzenie wydane na podstawie tego artykułu są niezgodne z Konstytucją.

W uzasadnieniu orzeczenia Trybunał wskazał , że własność należy do konstytucyjnie chronionych praw człowieka , które mogą być ograniczone jedynie w drodze ustawowej , kwestia przejścia depozytu na rzecz Państwa wymaga dopuszczenia w każdym przypadku możliwości kontroli sądowej orzeczeń o takim przejściu.

Pismo Ministerstwa Finansów z dnia 22.04.2004 roku kierowane do Izb Skarbowych , dotycząca orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego jest załącznikiem nr 1 do protokołu z kontroli.

W związku z uznaniem przez Trybunał Konstytucyjny art. 6 za nie zgodny z Konstytucją oraz braku ustawowego uregulowania zagadnień związanych z przejściem niepodjętych depozytów na Rzecz Państwa do dnia wejścia w życie cytowanej w niniejszym protokole ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów powstał problem z jednoznacznym określeniem podmiotu właściwego do reprezentacji Skarbu Państwa w sprawach dotyczących dziedziczenia nieruchomości.

W kontrolowanych Domach Pomocy Społecznej w Pabianicach i Konstancynie nieodebranymi depozytami po zmarłych pensjonariuszach są depozyty pieniężne przechowywane na oprocentowanych rachunkach bankowych.

Do czasu zmiany art. 935 § 3 Ustawy Kodeks Cywilny Dom Pomocy Społecznej w Pabianicach sukcesywnie przekazywał depozyty po zmarłych pensjonariuszach , którzy nie pozostawili spadkobierców lub spadkobiercy zrezygnowali z nabycia praw do spadku Urzędowi Skarbowemu w Pabianicach na podstawie składanych wniosków dotyczących przekazania niepodjętych depozytów na rzecz Skarbu Państwa.

W dniu 31.08.2004 roku Dom Pomocy Społecznej w Pabianicach wystąpił z wnioskiem do Urzędu Skarbowego w Pabianicach o przekazanie na rzecz Skarbu Państwa depozytów po ośmiu zmarłych pensjonariuszach. Powyższe depozyty nie zostały przyjęte przez Urząd Skarbowy , który w uzasadnieniu ich nie przyjęcia przesłał jednostce w/w pismo Ministerstwa Finansów z 22.04.2004 roku.

Dom Pomocy Społecznej w Konstanczynie realizując polecenia pokontrolne z kontroli przeprowadzonej w sierpniu 2003 roku , złożył w dniu 27.10.2003 roku do właściwego z uwagi na siedzibę jednostki Urzędu Skarbowego w Pabianicach wniosek o przekazanie depozytów po 47 zmarłych pensjonariuszach.

Pismem z dnia 30.09.2004 roku , stanowiącym odpowiedź na wniosek z 27.10.2003 roku Urząd Skarbowy powiadomił jednostkę o nie przyjęciu depozytów (załącznik nr 2).

W uzasadnieniu Urząd Skarbowy powołał się na przepisy art. 935 § 3 i art. 1025 § 1 Ustawy Kodeks Cywilny , tj. konieczność przeprowadzenia postępowań sądowych na wniosek jednostki o stwierdzeniu nabycia spadków przez Skarb Państwa.

W objętych kontrolą Domach Pomocy Społecznej w Pabianicach i Konstanczynie sprawdzono całość dokumentacji dotyczącej niepodjętych depozytów wg stanu na dzień 31.07.2007 roku.

Sprawdzono: wezwania do odbioru depozytów , pisma osób uprawnionych do odbioru depozytów o rezygnacji z praw do nabycia spadku , dokumenty świadczące , że zmarli pensjonariusze nie posiadali rodzin.

W Domu Pomocy Społecznej w Konstanczynie wg stanu na dzień 31.07.2007 roku wysokość niepodjętych depozytów po zmarłych pensjonariuszach wynosiła 228.860,16 zł (depozyty po 73 zmarłych osobach) , w tym:

a) depozyty po 59 osobach zmarłych przed dniem 25.09.2003 roku na kwotę 177.452,54 zł,

b) depozyty po 14 osobach zmarłych po dniu 25.09.2003 roku na kwotę 51.407,62 zł.

Najwyższy depozyt po zmarłej 15.10.2000 roku – 13.454,97 zł.

Najniższy depozyt po zmarłej 19.04.1996 roku – 14,59 zł.

Wykaz nieodebranych depozytów sporządzony przez Głównego Księgowego jednostki jest załącznikiem nr 3 do protokołu z kontroli.

W dniu 02.07.2007 roku jednostka zamieściła na tablicy ogłoszeń w siedzibie jednostki wezwanie do odbioru depozytów w oparciu o cytowaną w niniejszym protokole ustawę o likwidacji niepodjętych depozytów , wskazując również skutki niepodjęcia w okresie 3 lat od dnia zamieszczenia ogłoszenia , tj. ich likwidację w oparciu o wymienioną ustawę.

Powyższe wezwanie jest załącznikiem nr 4 do protokołu z kontroli.

Natomiast do dnia zakończenia kontroli nie zamieszczono ogłoszenia w prasie lub Biuletynie Informacji Publicznej o nieodebranych depozytach o wartości przekraczającej 5.000 zł.

W przypadku 19 nieodebranych depozytów ich wartość przekraczała 5.000 zł , łączna kwota takich depozytów wynosiła 159.916,86 zł , w tym 14 depozytów po osobach zmarłych przed dniem 25.09.2003 roku na kwotę 120.526,94 zł.

Dokumentacja dotycząca nieodebranych depozytów została opisana w wykazie spadkodawców sporządzonym przez kontrolującego w trakcie trwania kontroli.

Powyższy wykaz jest załącznikiem nr 5 do protokołu z kontroli.

Jak wynika z powyższego wykazu:

- 1) W przypadku małych kwot depozytów nie wysyłano wezwań do osób uprawnionych do odbioru depozytów, dotyczyło to pięciu przypadków, pensjonariuszy zmarłych jeszcze w latach 90 – tych. Przepisy obowiązującego w tym czasie Dekretu z 18.09.1954 roku nie wskazywały na możliwość nie przesyłania wezwań ze względu na wysokość depozytu.
- 2) Do dnia zakończenia kontroli nie przesłano wezwań do odbioru depozytów po osobach zmarłych w 2007 roku (osoby zmarłe w styczniu, lutym, marcu i czerwcu 2007 roku). Art. 6 ust.2 obowiązującej aktualnie ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów wskazuje, że wezwanie powinno nastąpić niezwłocznie po uzyskaniu wiadomości o wystąpieniu okoliczności, która umożliwi odebranie depozytu.
- 3) W wielu przypadkach wezwania do odbioru depozytów przesyłane były uprawnionym w okresie nawet kilku lat po śmierci pensjonariuszy, np. wezwania do odbioru depozytów po zmarłych w latach 1994 – 1998 przesyłano dopiero w kwietniu 1999 roku.
- 4) W wezwaniach do odbioru depozytów po osobach zmarłych po dniu 25.09.2003 roku wskazywano zgodnie z obowiązującym od tego dnia art. 935 § u Ustawy Kodeks Cywilny skutki nie podjęcia depozytu w terminie 2 lat od dnia doręczenia wezwania osobie uprawnionej, a w przypadku niemożności – od dnia zwrotu wezwania bądź stwierdzenia niemożności, tj. przejście depozytu na rzecz gminy ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy oraz informowano o konieczności uzyskania postanowienia sądu o nabyciu praw do depozytu (spadku). Wezwanie takie z 2006 roku (załącznik nr 6 do protokołu).
- 5) Wg dokumentów (wniosków o skierowanie do Domów Pomocy Społecznej, wywiadów środowiskowych) – 16 zmarłych pensjonariuszy nie posiadało spadkobierców (osoby samotne), wszystkie wymienione osoby zmarły przed datą 25.09.2003 roku, zatem pozostawione depozyty po tych osobach powinny zostać przekazane na rzecz Skarbu Państwa jako spadkobiercy ustawowemu.
- 6) W przypadku małych kwot depozytu adresaci wezwań nie odpowiadali na wezwania, także wezwania powtórne pozostawały bez odpowiedzi.

W 12 przypadkach wezwania zostały zwrócone z adnotacją poczty, że adresat nieznany, wyprosił się lub nie żyje.

W kilku przypadkach na wezwaniach widnieją adnotacje sporządzone przez pracowników Domu Pomocy Społecznej o zrzeczeniu się praw do depozytu w powołaniu się na przeprowadzone rozmowy telefoniczne z adresatami wezwań.

W Domu Pomocy Społecznej w Pabianicach wg stanu na dzień 31.07.2007 roku wysokość niepodjętych depozytów po zmarłych pensjonariuszach wynosiła 35.946,57 zł (depozyty po 88 zmarłych pensjonariuszach), w tym:

a) depozyty po 12 osobach zmarłych przed dniem 25.09.2003 roku na kwotę 3.447,10 zł,

b) depozyty po 76 osobach zmarłych po dniu 25.09.2003 roku na kwotę 32.499,47 zł.

Najwyższy depozyt po osobie zmarłej 10.06.2007 roku – 3.421,09 zł.

Najniższy depozyt – 0,57 zł.

Jak wynika z wykazu zdecydowana większość depozytów nie przekracza kwoty 1.000 zł, tylko 7 depozytów o wartości większej niż 1.000 zł lecz nie większej niż 5.000 zł.

Wykaz nieodebranych depozytów wg stanu na dzień 31.07.2007 roku jest załącznikiem nr 7 do protokołu z kontroli.

W dniu 23.08.2007 roku jednostka zamieściła na tablicy ogłoszeń w siedzibie jednostki wezwanie do odbioru depozytów o treści jak wymienione na str. 4 niniejszego protokołu wezwanie zamieszczone w siedzibie Domu Pomocy Społecznej w Konstancynie.

Wymienione powyżej wezwanie jest załącznikiem nr 8 do protokołu z kontroli.

W dniu 27.02.2007 roku na tablicy ogłoszeń w siedzibie jednostki zamieszczono wezwanie do odbioru depozytu po zmarłym przed dniem 25.09.2003 roku pensjonariuszu , który jak wynika z dokumentów był osobą samotną.

W/w wezwanie jest załącznikiem nr 9 do protokołu z kontroli.

W przypadku pensjonariuszy zmarłych po dniu 25.09.2003 roku , po których depozyty zostały nie odebrane a zmarli nie posiadali spadkobierców lub zrezygnowali z nabycia praw do depozytów , jednostka w sierpniu 2006 roku i sierpniu 2007 roku przesyłała wezwania do gmin ostatnich miejsc zamieszkania zmarłych pensjonariuszy przed ich przyjęciem do Domu Pomocy Społecznej.

W wezwaniach zgodnie z postanowieniami obowiązujących przepisów informowano o skutkach nie podjęcia depozytów w określonych w wezwaniach terminach , zgodnych z terminami określonymi w tych przepisach.

Wezwania przesłane do Urzędów Miast Pabianice , Łódź , Zgierz , Urzędów Gmin Pabianice , Dobroń , Ksawerów , Andrespol.

Wezwanie takie z 27.08.2007 roku , z załączonym wykazem zmarłych pensjonariuszy i wielkościami pozostawionych depozytów , skierowane do Urzędu Miasta Pabianic jest załącznikiem nr 10 do protokołu z kontroli.

Ostatnim miejscem zamieszkania zmarłych pensjonariuszy był Dom Pomocy Społecznej w Pabianicach , zatem spadkobiercą ustawowym w myśl art. 935 § 3 jest tylko Gmina Miejska Pabianice , kierowanie wezwań do odbioru depozytu przez inne gminy jest niezasadne.

Dokumentacja dotycząca nieodebranych depozytów została opisana w wykazie spadkodawców sporządzonym przez kontrolującego w trakcie trwania kontroli.

Wykaz ten jest załącznikiem nr 11 do protokołu z kontroli.

Jak wynika z tego wykazu:

- 1) Wezwania do odbioru depozytów były przesyłane osobom uprawnionym do odbioru depozytu z reguły w okresie nie dłuższym niż miesiąc od dnia śmierci pensjonariusza , w przypadku braku odpowiedzi na wezwanie wysyłano wezwanie powtórne , także z reguły w okresie miesiąca od przesłania pierwszego wezwania.

W sierpniu 2007 roku ponowiono wezwania do odbioru depozytów , przesyłając wezwania osobom , o których mowa powyżej oraz osobom , które uprzednio zrezygnowały z nabycia praw do depozytów.

W wezwaniach informowano adresatów wezwań o skutkach nie podjęcia depozytów oraz konieczności uzyskania postanowień sądu o nabyciu praw do depozytów.

Wezwanie takie z 23.08.2007 roku jest załącznikiem nr 12 do protokołu z kontroli.

- 2) Wg dokumentów 7 zmarłych pensjonariuszy nie posiadało spadkobierców (osoby samotne) , w tym jedna osoba zmarła przed dniem 25.09.2003 roku.
- 3) W przypadku małych kwot depozytów adresaci wezwań nie odpowiadali na wezwania, także wezwania powtórne pozostawały bez odpowiedzi.
Do dnia zakończenia kontroli wszystkie wezwania przesyłane w sierpniu 2007 pozostały bez odpowiedzi.
- 4) W czterech przypadkach adresaci wezwań złożyli pisemne rezygnacje z nabycia praw do depozytów , w czternastu przypadkach na wezwaniach figurowały adnotacje sporządzone przez pracowników jednostki o zrzeczeniu się adresatów wezwań z dochodzenia praw do depozytów.

W kilku przypadkach adresatami wezwań przesyłanych w 2007 roku , były inne osoby niż adresaci poprzednich wezwań.

Także w kilku przypadkach zwroty wezwań z adnotacją poczty o śmierci adresata , adresat nieznany.

Zgodnie z art. 6 ust.3 aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 18 października 2007 roku o likwidacji niepodjętych depozytów – w przypadku gdy nie jest znane miejsce zamieszkania lub siedziba uprawnionego , przechowujący depozyt występuje do organu prowadzącego właściwą ewidencję rejestr lub zbiór danych o udzielenie informacji umożliwiających ustalenie tego miejsca.

Jak wynika ze sprawdzonej w trakcie kontroli dokumentacji , w przypadku zwrotów wezwań przez pocztę z uwagi na zmianę miejsca zamieszkania adresatów wezwań , kontrolowane jednostki nie prowadziły działań zmierzających do ustalenia adresów w/w osób.

Zgodnie z art. 6 cytowanej ustawy , koszty poszukiwań osób uprawnionych , a także koszty zawiadomień (wezwań) ponosi uprawniony do odbioru depozytu , któremu depozyt może być wydany po uiszczeniu kosztów , o których mowa powyżej.

Ad 2. Zgodnie z art. 3a ustawy o pracownikach samorządowych , obowiązującym od dnia 7 sierpnia 2005 roku , wprowadzonym na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 roku o zmianie ustawy o pracownikach samorządowych , ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych i ustawy o systemie oświaty (Dz.U. z 2005r. Nr 122 , poz.1020) nabór kandydatów na wolne stanowiska urzędnicze , w tym na kierownicze stanowiska urzędnicze powinien być otwarty i konkurencyjny , czyli następować w drodze konkursu.

W Domu Pomocy Społecznej w Pabianicach od dnia obowiązywania w/w art. 3a ustawy o pracownikach samorządowych do dnia zakończenia kontroli nie zatrudniono żadnego pracownika na stanowisku urzędniczym lub kierowniczym stanowisku urzędniczym.

W Domu Pomocy Społecznej w Konstantynowie w wymienionym powyżej okresie zatrudniono tylko pracownika na stanowisku Głównego Księgowego.

Naboru kandydatów na wolne stanowisko Głównego Księgowego dokonano z uwagi na przejście na emeryturę w grudniu 2006 roku zatrudnionej do tego czasu Głównej Księgowej. Nabór przeprowadzono zgodnie z przepisami art. 3a – d ustawy o pracownikach samorządowych.

Zarządzeniem z dnia 23.04.2007 roku Dyrektor Domu Pomocy Społecznej powołał komisję konkursową.

Także w dniu 23.04.2007 roku , zgodnie z art. 3a ust.4 cytowanej ustawy zamieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej oraz tablicy informacyjnej w jednostce ogłoszenie o naborze , zawierające informacje wymienione w art. 3a ust.5 ustawy.

Zgodnie z ogłoszeniem termin składania przez kandydatów dokumentów określonych w ogłoszeniu wyznaczono na dzień 07.05.2007 roku do godz.15.00 , otwarcie ofert w dniu następnym o godz.10.00.

Określony w ogłoszeniu termin do składania dokumentów , zgodnie z art. 3a ust.6 ustawy nie był krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zgodnie z Komunikatem komisji konkursowej z 09.05.2007 roku , zamieszczonym w tym dniu w Biuletynie Informacji Publicznej ofertę złożyła tylko jedna osoba. Jak wynika z dokumentacji naboru , kandydat złożył wszystkie wymagane w ogłoszeniu dokumenty.

Zgodnie z treścią Komunikatu powyższa osoba spełniała wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze , także w Komunikacie podano imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania w/w osoby w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Publikacja Komunikatu w Biuletynie Informacji Publicznej oraz jego treść spełniały wymogi

określone w art. 3b ustawy.

Zgodnie z art. 3c ust.1 sporządzono protokół z przeprowadzonego naboru , zawierający informacje wymienione w ust.2 tego artykułu.

Powyższy protokół z 14.05.2007 roku , zawierający także informacje o wyniku naboru , wymienione w art. 3d ust.2 ustawy zamieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej oraz tablicy ogłoszeń w jednostce , spełniając wymogi art. 3d ust.1 ustawy.

Umowę o pracę na stanowisku Głównego Księgowego z osobą wybraną w drodze w/w naboru zawarto w dniu 01.06.2007 roku.

Przeprowadzenie kontroli zostało odnotowane w książkach kontroli Domów Pomocy Społecznej w Pabianicach i Konstanczynie.

Protokół sporządzono w czterech egzemplarzach.

Kontrolowane jednostki mogą złożyć zastrzeżenia w formie pisemnej do faktów ujętych w protokole z kontroli w terminie 3 dni od dnia podpisania protokołu oraz wyjaśnienia do ustaleń zawartych w protokole w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu.

Podpisy osób reprezentujących
kontrolowane jednostki

DYREKTOR

/-/ Hubert Kowalski

Otrzymałem 17.09.2007 r

DYREKTOR

Domu Pomocy Społecznej

/-/ Maria Chmielewska

Otrzymałam 17.09.2007 r

Podpis kontrolującego

INSPEKTOR

KONTROLI WEWNĘTRZNEJ

/-/ mgr Janusz Małkus